I all sin glans nu stråler solen

I all sin glans nu stråler solen,
livslyset over nådestolen,
nu kom vår pinseliljetid,
nu har vi sommer skjær og blid,
nu spår oss mer enn englerøst
i Jesu navn en gyllen høst!

I sommernattens korte svaler,
slår høyt fredskovens nattergaler,
så alt hva Herren kaller sitt,
kan slumre søtt og våkne blidt,
kan drømme søtt om Paradis,
og våkne til vår Herres pris.

Det ånder himmelsk over støvet,
det vifter hjemlig gjennom løvet,
det lufter liflig under sky
fra Paradis, opplatt på ny,
og yndig risler ved vår fot
i engen bekk av livets flod.

Det volder alt den Ånd som daler,
det virker alt den Ånd som taler
ei av seg selv, men oss til trøst,
av kjærlighet med sannhets røst,
i Ordets navn, som her ble kjød
og fór til himmels hvit og rød.

Oppvåkner, alle dype toner,
til pris for menneskets Forsoner!
Forsamles alle tungemål
i takkesangens offerskål!
Istemmer over Herrens bord
nu menighetens fulle kor!

I Jesu navn da tungen gløder
hos hedninger såvel som jøder;
i Jesu-navnets offerskål
hensmelter alle modersmål;
i Jesu navn utbryter da
det evige Halleluja!

Vår Gud og Fader uten like!
Da blomstrer rosen i ditt rike,
som soler går vi opp og ned
i din enbårnes herlighet;
ti du for hjertet vi gav deg,
gav oss med ham ditt himmerik.